

"Sonra, nev'in enaniyeti de bir asabiyet-i nev'iyeye ve milliye cihetiyle o enaniyete kuvvet verip, o ene, o enaniyet-i nev'iyeye istinad ederek..." İzah eder misiniz?

İnsan, bir başka canlı nev'ine değil de insan nev'ine mensup olması dolayısıyla Rabbine şükretmelidir. Bu şükür vazifesini yapmak yerine başka nevi varlıkları, bilhassa hayvanları küçük görmek asabiyet-i nev'iyedir. **"Odun kafalı." "Hayvan herif."** gibi ifadeler nev'in enaniyetinden doğmaktadır.

Üstad Hazretleri bu ifadeleriyle asabiyet-i nev'iyenin kaynağını insanın kendine mâna-yı ismiyle bakması, kul olduğundan gaflet ederek kendi nefesine bir nevi rububiyet vermesi olduğuna dikkat çekmiş oluyor.

Fertlerin birbirine karşı enaniyetleri ve üstünlük davaları olduğu gibi, milletlerin ve kavimlerin de birbirlerine karşı üstünlük davaları vardır.

Kavmiyetçilik ya da soy-sop üstünlüğü iddia etmek, içtimaî hayatın temel esaslarından olan adaleti, muhabbeti ve tasanüdü ciddî şekilde zedeler ve bunların yerini zulüm, tahakküm, tefrika ve terör alır.

"Unsurîyet ve milliyet esasları, adaleti ve hakkı takib etmediğinden zulmeder. Adalet üzerine gitmez. Çünkü unsurîyet-perver bir hâkim, milletteşini tercih eder, adalet edemez."(1)

Kavmiyetçilik, içtimaî râbitaları zayıflatır, uhuvveti sarsar, muhabbeti gölgeler, samimiyeti selbeder. Kin, hased, adâvet gibi mânevî mikroplara menba olduğundan, birlik ve beraberliği zedeler.

1) bk. [Mektubat, On Beşinci Mektup.](#)